

Alerta! 5 famílies en resistència a la primera fase de Cases Barates de Bon Pastor, aguantant la pressió mediàtica i el *mobbing* del Patronat Municipal de l'Habitatge de Barcelona

El PP de Santa Coloma ataca contra els locutoris. Diu que n'hi ha massa. Potser que comptessin les oficines bancàries. Hi ha més voltors que telèfons a la nostra ciutat.

Xina augmenta el seu pressupost de defensa un 17,8% per a l'any 2007. Com tots els estats, és més important estar ben armat que el benestar i la felicitat de les persones.

S'acosten les municipals! Les obres es multipliquen, el barri de Safarells està tot aixecat i, per fi, ja funciona el rellotge de la plaça del Rellotge! Esperem que trigui 4 anys a espatllar-se.

Mentre 46 països del món es posen d'acord per a la prohibició de les bombes *cluster*, Estats Units les continuen defensant com a armes legítimes de guerra.

infograma

N. 53, MARÇ DE 2007

L'INFOGRAMA: PER LLEGIR AMB O SENSE PIJAMA

Dret a sostre

Tal com es diu a les concentracions: "Gent sense casa i cases sense gent, no pot ser". La manca d'un mercat de l'habitatge assequible a la majoria de les persones està provocant que trobar un lloc per viure o pagar un lloguer o una hipoteca fora de tota mesura s'hagi convertit en el problema més greu amb què ens hem d'enfrontar.

Des del passat 14 de maig, cada cop hi ha més gent que surt a manifestar-se perquè es compleixi el dret a la vivenda, tot i els intents de silenciar aquestes movilitzacions, cada vegada se'n parla més i ha quedat clar que és un dels principals problemes del país.

Al maig se celebren les eleccions als ajuntaments als ajuntaments, que són sovint nius de corrupció urbanística que encara fan més difícil l'accés a la vivenda. És per això que s'ha convocat el pròxim 24 de març a manifestar-se per tal de dir prou a l'especulació, tant del sòl i l'habitatge com dels drets de les persones, per dir prou a falses promeses i per exigir solucions reals al problema.

L'augment dels preus de l'habitatge respon a l'elevada demanda. MENTIDA

El preu de l'habitatge no respon a la lògica elemental del lliure mercat de l'oferta i la demanda perquè justament es tracta d'un sector del mercat completament distorsionat per l'opacitat i l'especulació. El fet que es tracti d'un bé de primera necessitat força els llogaters o aspirants a propietaris a dedicar tots els recursos possibles a aconseguir un allotjament. Això és perfectament mesurat per promotors, propietaris de sòl i entitats financeres, que calculen el preu de l'habitatge en funció de la capacitat d'endeutament de les unitats familiars i no obeint a la pressió de la demanda (que lògicament hauria d'afavorir la competència i l'abaixament de preus). Que el preu de l'habitatge està sobrevalorat a l'Estat espanyol ho reconeixen fins i tot les màximes institucions neoliberals mundials (FMI, OMC, etc.).

Els pisos de 30 m² servirán per congelar l'augment de preus de l'habitatge i n'asseguraran l'assequibilitat. MENTIDA

Si no s'intervé en la regulació dels preus de l'habitatge, no hi ha cap raó perquè els promotors no continuïn incrementant o sostenint els seus beneficis amb les noves

Mentides habituals

modalitats d'habitatge "reduït". Al contrari, aprofitaran la reducció dels pisos per incorporar-ne més a cada promoció, i progressivament anirem acostumant-nos a habitatges més petits i igual de cars, si no es posen límits a la cursa especulativa.

El lloguer ha disminuït a l'Estat espanyol a causa de la cultura "patrimonialista" de la població. MENTIDA

Que una ciutat com Barcelona hagi passat de tenir un parc d'habitatges de lloguer de prop del 50% l'any 1981 a tenir-lo del 28,5% el 2001 (encara molt per sobre de la mitjana de l'Estat, que s'acosta al 16%), no sols s'explica per la inversió en habitatge de l'excedent monetari i l'atracció per les incomparables plusvàlues que ofereix el mercat de compra, ni per una pretesa cultura de la "propietat" que definiria el "caràcter" de la nostra societat, sinó per les condicions draconianes en què està instal·lat el mercat de lloguer des de la implantació del Decret Boyer i la LAU posterior, que van eliminar tota protecció del llogater en benefici de la garantia del rendiment de l'habitatge per al seu propietari. Davant la perspectiva de llogar un pis per 674 euros mensuals per una durada de cinc anys, després dels quals el propietari podrà incrementar el lloguer sense límit, és ben raonable que a la gent se li desvetlli un esperit "patrimonialista" i opti per hipotecar-se: preu per preu i inseguretat per inseguretat, val més viure sota un sostre propi (si més no nominalment) que no d'altri.

L'Estat espanyol no és ni hauria de ser "intervencionista" en el sector immobiliari. MENTIDA

Malgrat els escarafalls de la patronal del sector al darrer Barcelona Meeting Point davant les tímides insinuacions de la Conselleria d'Habitatge d'intervenir per fer aflorar els pisos buits, cal recordar que l'Estat ha "intervingut" i "intervé" de manera molt important en la configuració i la deriva del mercat immobiliari. Així, per exemple, l'Estat espanyol figura al costat de Dinamarca a la capçalera dels països europeus que més despesa pública dediquen a promoure l'adquisició d'habitatge. A Espanya els subsidis indirectes a través de desgravacions representen el 82% de la despesa pública en habitatge, mentre que a Europa són els ajuts directes a l'habitatge social els que suposen un 75% de mitjana.

El "mobbing" immobiliari és una pràctica sobretot d'immobiliàries estrangeres sense escrúpols que s'han introduït en el mercat en els últims anys. MENTIDA

Com ho demostren molts casos, el "mobbing" no és una activitat importada d'altres latituds ni una nova amenaça exterior que trenca les regles del joc establertes: la majoria de propietaris i immobiliàries que s'han destacat en aquestes pràctiques en els darrers anys són del país (alguns, això sí, amb domicili fiscal en llocs ben exòtics, com per exemple a Samoa, en el cas d'una finca del carrer Robador de Barcelona).

(Extret de <http://bcn.vdevivienda.net>)

PAGAR AQUEST PREU PER UN PIS?

PUES VA A SER QUE NO

MANIFESTACIÓ PEL DRET A L'HABITATGE
24 DE MARÇ · 17H · PL. CATALUNYA

MÉS INFORMACIÓ A BCN.VDEVIVIENDA.NET

L'Ajuntament no compleix amb La Bastida

Des de 1999, fa 8 anys que les AMPA (Associacions de Mares i Pares d'Alumnes) dels CEIP les Palmeres, Pallaresa i l'IES Numància, portem organitzant la "Plantada d'arbres", als termes de La Bastida, amb la col·laboració dels serveis tècnics de Medi Ambient, aula taller, APIP, etc. La finalitat de l'anomenada reforestació ha permès recuperar la muntanya més propera i contribuir a l'anel·la verda de la ciutat.

S'han plantat al voltant de 3.000 arbres i l'objectiu d'un bosc frondós ho hem aconseguit entre tots i totes, ara es tracta de tenir-ne cura i gaudir-lo.

La primera plantada d'arbres es va realit-

zar darrere de l'IES Numància, una zona degradada i problemàtica per al centre. Es van fer diversos escrits i algunes reunions amb els departaments de Medi Ambient i Urbanisme, sol·licitant-los que, amb petites actuacions, milloressin aquest espai, i, després de tants anys, a la vista està, han passat olímpicament i la zona continua estant igual.

Al març de 2004, en el transcurs de la cinquena plantada, es va elaborar un dossier que es va entregar a la regidora Begonya Belleste i al delegat de la Diputació, en la fira del Medi Ambient que es va realitzar al Parc d'Europa. En aquest document s'especificaven una sèrie de demandes: Volem que, ara, tota la zona de La Bastida sigui

més accessible per a la gent del poble, fent un passeig i uns miradors, condicionant, a la vegada, bancs i taules perquè la gent pugui gaudir contemplant el nostre bosc.

Han passat els anys i l'Ajuntament de la ciutat no ha fet absolutament res per a condicionar La Bastida, les peticions de les AMPA segueixen pendents, excloent-les del projecte que han aprovat en aquest any 2007.

Aquest Ajuntament, amb el seu alcalde Bartomeu Muñoz al capdavant, l'únic que sap fer és especular amb els terrenys públics; han modificat dos cops el Pla General Metropolità (PGM) per poder edificar a una zona verda i, l'última modifica-

ció, per poder construir habitatge privat i una comissaria.

Aquests projectes de construcció a La Bastida, segons presenta el mapa exposat, es menja més de la meitat dels terrenys, o sigui que bona part dels arbres plantats aniran fora.

- Contra l'especulació: més zones verdes i equipaments
- La Bastida: Parc per al poble
- Menys policia i més educadors
- Contra l'especulació no ens queda res més que la mobilització per aconseguir que La Bastida sigui un parc per a la ciutat

Juan Pastor

Consum responsable: el comerç just

El comerç just és un moviment social que, a través d'una pràctica comercial, una tasca de sensibilització i un treball de mobilització social, aspira a canviar els actuals models de relacions econòmiques i a participar en la construcció d'alternatives. Entenem el comerç mundial com un complement del comerç local, i no com un motor de desenvolupament. Ens oposem a la liberalització del comerç i recolzem les lluites que les organitzacions camperoles mantenen en defen-

sa dels seus cultius i formes tradicionals de producció. L'objectiu del comerç just no pot ser créixer quantitativament per a transferir més recursos al Sud, entre d'altres coses perquè no veiem el comerç just en estrictes termes Nord-Sud, sinó des d'una perspectiva global de canvi en els àmbits de la producció, el comerç i el consum. Apostem per la sobirania alimentària tant al Sud com al Nord. La considerem una línia estratègica que dóna coherència al conjunt de la nostra alternativa. Apostem per l'agroecologia davant la industrialització de l'agricultura, que serveix per desviar els beneficis cap a les megaempreses del Nord.

Mantenim relacions estables, on el comerç és tant sols una part d'una relació global de cooperació i lluita per uns mateixos objectius... No volem augmentar la dependència dels productors del mercat internacional "encara que sigui just". Nosaltres creiem que el comerç és el conjunt d'un procés i és en la seva totalitat on cal buscar l'equitat. Això requereix d'un esforç permanent de debat i informació del que, de forma

transparent, s'han de fer partícips tots els actors que participen en la cadena del comerç just.

Hem d'evitar traslladar les necessitats dels mercats del Nord a les produccions del Sud, quan poden anar en detriment de les formes com, culturalment, cada poble ha resolt la seva producció en harmonia amb la naturalesa.

Descartem importar aquells productes que ja es produeixen localment amb condicions socials i ecològiques equivalents.

Apostem per les botigues de comerç just com a centres d'activitat social, que realitzen una tasca de sensibilització, de conscienciació i de recolzament a la mobilització social.

Rebutgem la instrumentalització del comerç just per part de les grans empreses i les transnacionals, a través de la comercialització de productes de comerç just en grans cadenes comercials com a fórmula de màrqueting empresarial. Això només pretén encobrir que el conjunt de les seves pràctiques és avui un dels principals focus d'injustícia en el comerç.

En qualsevol cas, entenem que l'exercici de la ciutadania no es limita a l'acte del consum. La necessària actitud i coherència personals no poden substituir les nostres responsabilitats polítiques, socials i ecològiques.

El Cabàs

(Extractes de l'Espai per un comerç just)

Financiación

L'elecció del nivell de vida comporta una demanda d'habitatge de categoria superior. Si Santa Coloma no el pot proporcionar, es produirà una emigració de les capes menys desfavorides i més dinàmiques (Santa Coloma 2000).

O sea: hagamos pisos caros y de alto estánding para que los que tienen pasta y les gusta que se vea encuentren este producto en la localidad y no se vean en la necesidad de tener que abandonar la ciudad. Por los años que se edito el Santa Coloma 2000, había en nuestro municipio veinte mil mujeres trabajando en la confección sumergida (según un estudio de la empresa Grameimpuls). Es posible, por tanto, que parte de ese dinero emergente haya salido de los beneficios obtenidos de la explotación de la maquila local.

Desde que los ayuntamientos se eligen por sufragio, el problema de la financiación ha sido constante en los gobernantes locales. Primero sufrimos al padre (¿quién se acuerda ya de las luchas contra las contribuciones especiales?), y después padecimos a la Madre (para construir la vila Olímpica trasladaron a

Santa Coloma, concretamente al Raval, parte de la gente que vivía en aquella zona). Ante la protesta de alguna gente del barrio por el aumento de la densidad demográfica, la respuesta de nuestra querida alcaldesa fue que con el plan Urban y el dinero que venía del Fondo Social Europeo, aumentaría la calidad de vida del barrio, o sea, aumentaría el precio de las cosas y esta gente se vería obligada a marchar.

Luego llegó el hijo excelso —lo de excelso no lo he inventado yo, sino el representante del Puig Castellar en un pleno sobre Can Zam dijo que teníamos un alcalde caído del cielo—. Ciertamente que ha sido ratificado en unas elecciones, pero que pueblo se atreve a enmendarle la plana al todo poderoso y menos en un estado Español todavía tan Español y todavía tan Católico.

Con Bartomeu ha llegado la construcción del front fluvial en el Raval, aunque venía de antes, cuando intentó hacer bloques de pisos en Can Zam, con la aprobación de los cubic de Les Vinyes y la pretensión de derrocar el Miguel Hernández... todo con el objetivo de

conseguir dinero líquido para las arcas municipales.

No sé si los nuevos ricos o sus allegados económicamente han tenido que emigrar. No hay entre mis relaciones sociales individuos de grupos tan dinámicos, aunque por el precio de las viviendas parece que tienen suficiente mercado para elegir.

En cambio más de uno de los desfavorecidos se ha visto obligado a marchar porque su salario no daba para poder pagar los altos precios de los pisos. De los más desfavorecidos mejor no hablar, estos no disponen de medios para poder emigrar, sobreviven como pueden en los barrios periféricos de nuestra ciudad.

Gracias o a pesar de los veintiocho años de gobierno municipal de izquierdas tenemos un mayor grado de desigualdad urbanística, de limpieza, etc. Comparemos la diferencia entre la Rambla de San Sebastián y el Raval por ejemplo. Pero todavía es mas profunda la desigualdad social. Pueden estar satisfechos con el trabajo realizado durante sus gobiernos, los capitalistas seguro que se lo agradecerán.

Pablo

Serveis públics i eficiència

Tots i totes nosaltres ens trobem cada dia amb diferents problemes amb els serveis públics, cada cop més privatitzats, de la nostra ciutat: manca d'espais, saturació en la xarxa sanitària, transport deficient, preus abusius i, entre d'altres un servei deficitari de biblioteques.

A banda de les ja famoses i constants reivindicacions per tal d'assolir una xarxa de serveis públics àmplia i suficient, cal també actuar en transformar aquesta realitat i millorar les necessitats, del dia a dia, de la gent.

Tenint això en compte, l'Assemblea de Joves de Gramenet del Besòs (AJGB) durà a terme una recollida de signatures simbòlica entre els dies 12 i 17 de març per tal de reclamar una adequació i millora de les sales d'estudi nocturnes que, en períodes d'exàmens, s'ofereix a la Biblioteca Central.

En el marc de lluita per un ensenyament públic i de qualitat, es veu adient reclamar unes mesures adients a les necessitats reals dels i les estudiants de la ciutat, com ara adequar els horaris d'obertura nocturns als períodes reals d'exàmens tenint en compte els totes les universitats públiques de la zona, i proves com la selectivitat, ja que, per exemple, la UPC i la UPF no tenen els mateixos períodes que d'altres com la UB i la UAB.

A més, afegint també que, aquests horaris, no són suficients per tal de preparar adequadament les proves, ja que la majoria d'estudiants es veuen obligades a compaginar els estudis amb un treball i, per tant, a l'hora d'estudiar es troben sense poder anar a la biblioteca i, si poden, a voltes es troben sense lloc.

A més, per caminar cap a una descentralització es veu convenient de traspassar aquesta iniciativa a d'altres biblioteques com la de Can Peixauet, per tal de no veure's obligat a marxar, per exemple, a biblioteques com la de Can Fabra a Sant Andreu amb uns horaris i espais més amplis.

Cal llavors destinar esforços a ampliar aquests serveis i adequar-los a les necessitats reals, per tal de tenir uns serveis pràctics i eficients.

Aitor Blanc

Cooperativa de consum El Cabàs

- ◆ Consumeix alimentació sana, amb preus justos
- ◆ Participa en tallers, xerrades i altres activitats de conscienciació ecològica, comerç just i consum responsable

Ateneu Popular Julia Romera
C/ Santa Rosa, 18 (Riu Nord)

Lokal Social Krida
C/ Sicília, 97 (Fondo)

Sobre drogues i joves a Santa Coloma

En termes generals, el consum jove de drogues es caracteritza pel fet que està lligat a espais i horaris de temps lliure, relacionada amb el plaer i la festa, i amb tot un conjunt de conductes de risc que, al cap i a la fi, acostuma a provocar més problemes que els propis derivats del seu ús (conducció, sexe sense protecció, baralles, intimidacions, etc.).

Viscuts subjectivament –pels joves protagonistes– com voluntari o escollit, les i els adolescents i joves que viuen a Santa Coloma es relacionen amb les drogues de la següent manera:

- L'alcohol és àmpliament consumit.
- El cànnabis és la droga il·legal més assequible i consumida. El consum intensiu -a diari- és força baix i no esdevé factor desencadenant del d'altres drogues per se. Ara bé, quan és diari i precoç, augmenta molt l'ús d'altres drogues il·legals.
- L'ús de les pastilles tipus èxtasi és força baix en relació al d'altres consums, com són la cocaïna i els bolets al·lucinògens
- Un nombre de joves significatiu ha estat en tractament amb medicació psiquiàtrica. Els que han rebut una prescripció psiquiàtrica presenten índexs de consum d'altres drogues més alts, que els que no han estat en tractament.

- Com a principals situacions de risc s'observen el fet de pujar en vehicles –motos i cotxes– conduïts per una persona sota els efectes de l'alcohol, relacions sexuals amb penetració sota els efectes de l'alcohol i altres drogues, i intimidació i baralles.

- Es percep l'èxtasi més problemàtic que la cocaïna -quan no és així-, i el cànnabis més que l'alcohol.

- Les noies presenten patrons de consum més moderats que els nois. Tant pel que fa a índexs de consum com per la manera en què ho fan.

- A Santa Coloma es fuma més cànnabis que a l'estat, però semblant a Catalunya. Es beu menys que a l'estat i semblant que a Catalunya. Presenta índexs de consum d'èxtasi i cocaïna inferiors als d'Espanya i Catalunya.

Des del sector professional, la preocupació més clara se centra en els joves d'edats compreses entre 20 i 30 anys, en situació laboral activa, amb ingressos i usuaris/es de cocaïna. Valoren que els trets del consum de drogues entre els joves a la ciutat, vénen condicionats per la manca d'espais de lleure i d'oferta d'oci nocturn. També observen, que els alumnes estrangers tenen un comportament més correcte, es mostren més motivats pels estu-

dis i les famílies estan més implicades en l'educació i en el seu rendiment.

Respecte als pares, els i les professionals expressen que ell se situa en un rol d'autoritat, amb una actitud més intolerant i prohibitiva. Aquest, en general, desconeix el consum del seu fill. El jove modula el seu consum davant de la preocupació materna sobre l'ús de drogues. Les famílies carreguen en els recursos educatius i en els seus professionals, les tasques educatives que no poden assumir.

Arran d'aquestes dades, quin és l'estat que l'adolescent defineix com un bon estat de salut?. No és tracta tant d'un estat ideal al que s'accedirà algun dia, a condició que no es prenguin substàncies psicoactives, sinó d'allò que té a veure molt més amb el fet de trobar-se bé a sí mateix/a i amb les altres persones. Des de la pau interior que intenta acomodar-se amb la seva nova fisiologia, fins la dosi mínima de benestar personal, de felicitat, d'acceptació dins el seu grup, tots són elements clau que conformarien el seu possible concepte de salut.

Al món de les drogues és ben sabut que els consums poden ser tapadora d'altres dificultats que s'instal·len en la condició adolescent. Atendre només les drogues pot servir a la comunitat i a l'adolescent per evitar abordar la realitat i els problemes en els que viuen.

Podem esperar que les coses canviïn, però també estar al costat perquè la sortida correcta dels possibles conflictes i dificultats sigui possible. És prioritari la creació de recursos d'atenció adequats per ells, però també cal que els adults, en general, s'impliquin en aquestes funcions, en la necessitat de potenciar, estimular, estar presents i actuar com a persona que connecta amb la seva realitat.

De res serveix una visió negativa dels joves o del seu "cuelgue". No es tracta tant prevenir per evitar que es produeixin problemes, com de contar amb els ciutadans i ciutadanes adolescents i joves i les situacions en les que es troben, estar atent al seu món i necessitats personals i socials. Això és pot aconseguir dissenyant dispositius d'àmplia flexibilitat i disponibilitat, amb capacitat de provocar i/o recollir demandes diverses, situacions de crisis i complexes manifestacions.

Parem-nos a pensar i mirem al nostre voltant per saber si Santa Coloma els dona resposta, començant des de casa, al petit nucli familiar i acabar per comprovar l'empobriment d'orfes per als adolescents i joves que els treu del tedi que provoca no saber que fer perquè no hi ha res que els deixem fer.

Carme Romera
Asaupam
<http://asaupam.info>

Pregunta-li a la pols. Què era Bon Pastor?

Pregunta-li a la pols. Amb aquesta frase eficaç i poètica titulava John Fante la seva novel·la sobre la recerca de la felicitat a Califòrnia. "El vaig titular així perquè a aquells carrers hi ha la pols de l'Est i del Mig-est, i és una pols de la qual no surt res, una cultura sense arrels, una recerca frenètica d'un recer, la ràbia cega d'un poble perdut i sense esperança que intenta assolir, aclaparar, una pau que mai assolirà".

Pregunta-li a la pols el que hi havia a Bon Pastor, perquè aviat allí només quedaran unes poques persones que t'ho podran explicar, i la pols és el veí que es multiplica entre les cases, rei solitari que observa el no-res avançant, els desallotjaments de les Cases Barates.

Ben aviat només les fotografies, les gravacions i les memòries individuals dels que vam arribar a conèixer aquest particular

enclau d'encís rural de la ciutat faran justícia al seu record.

Barcelona pateix la mateixa malaltia que el protagonista de *Memento*: s'oblida del seu passat més recent. El personatge fa fotografies o s'apunta dades per utilitzar-les com a pistes del que ja no recorda però no pot evitar que la seva memòria sigui manipulada per un altre. Doncs bé, el record col·lectiu del barri del Bon Pastor corre el mateix perill de ser tergiversat. Una lectura errònia de les pistes que ens ha anat deixant el mateix barri podria no fer justícia al seu passat un cop les pedres que feien de contenidors i atrezzo de mil i una històries quotidianes ja no hi siguin.

Malgrat tot, confiïm que la versió que el fa desaparèixer, la que diu que era un barri degradat i obsolet que no encaixava amb la modernitat de l'actual model Barcelona,

podrà ser contrarestada per la dels que el vam conèixer: la que ens recorda que no fa gaire el Bon Pastor era un dels últims indrets a Barcelona on els carrers servien per alguna cosa més que per anar d'un lloc a l'altre.

Abans que el no-res s'apoderi del barri i del seu record com ho ha fet en molts altres indrets de la ciutat, prenem notes que deixin constància que va ser un barri aixecat i mantingut pel treball i les lluites dels qui hi van viure quan a la ciutat encara es produïa alguna cosa més que disseny i superficialitat.

Flash back d'una secuencia quotidiana al Bon Pastor: convivència entre veïns, dinars a peu de carrer, avis que conversen al sol i rialles de nens que juguen enmig de l'activitat al compàs d'una rumba. No podia ser: ara el carrer ja no és de tothom; malauradament costa trobar un racó a la ciutat del civisme que serveixi plató on poder recrear aquesta

escena. En un futur proper molts dubtaran de que l'ambient descrit es donés a Barcelona.

El Bon Pastor també s'acaba. Ha tornat a passar, els més febles segueixen essent agredits amb tota impunitat i ni tan sols som capaços de reaccionar. El Raval, el Poblenou... fa poc va ser l'indecent espectacle del Forat de la Vergonya, ara li toca al Bon Pastor: el proper objectiu quin serà?

Segurament ens estem tornant immunes a rebre agressions institucionals en nom del progrés i per al lucre dels ja opulents. O potser la impotència de veure que tot succeeix davant els nostres ulls amb una desvergonya sense precedents és el que ens paralitza.

Nuria Sánchez
i **Ulrike Viccaro**

Pje. Vilaret, nº 5, 08013 - Barcelona
Teléfono: 93 183 57 60
Fax: 93 183 57 69
E-mail: info@broxadvocats.es

**Productes ibèrics
i plats preparats**

**Venta al mayor y al
detalle de jamones,
quesos y embutidos**

**Menú diari per a
emportar-se**

Tel. 934 684 513
Prat de la Riba, 49
08921 Sta. Coloma de Gramenet

Còmplices Los Adokines, un somni enderrocat

Fa gairebé 11 anys que, al carrer Amèrica, un grup de joves de la ciutat va decidir dur a terme un Centre Social en un espai deshabitats. Això va ser l'okupació de l'espai anomenat Los Adokines, que amb el pas dels anys ha servit de vivenda per a un seguit de gent, i que el passat dilluns 26 de febrer va ser desallotjat i, posteriorment, enderrocat.

Ens podeu explicar quins motius duu a la gent a okupar espais com van ser Los Adokines?

Bé, la manca d'espais de trobada a la ciutat i l'especulació urbanística imperant als nostres barris, amb l'elevat preu dels habitatges, fan que molta gent vegi la necessitat de revoltar-se contra el sistema, que amb aquestes polítiques depredadores només fan que enriquir la classe política, les immobiliàries i les caixes d'estalvi. Parlant de Los Adokines, només dir que en el moment que va sorgir, el moviment okupa estava en auge i, a Santa Coloma, es va veure la necessitat de tirar endavant el projecte entre un seguit de gent totalment heterogeni.

Quins canvis, en la vostra vida diària, comporta l'haver d'abandonar les vostres famílies i cases de tota la vida?

Bé, la impossibilitat, molts cops, d'emancipar-se de la casa dels

pares és difícil, però, a la vegada, requereix d'un fort compromís i necessitat. Així, tot i la mala imatge que molts cops es té, i es dona, dels okupes no comporta tampoc tants canvis. Per exemple, continuem estudiant, treballant i anant a casa, en aquest cas, a visitar la família, o a cobrir necessitats bàsiques que molts cops no pots trobar en una casa okupa. Això sí, donar el pas requereix de molt de convenciment i esforç donat que ja saps per endavant que no serà per a tota la vida, i has d'estar sempre vigilant i mirant en el futur.

Així, i parlant del cas de Los Adokines, què és el que s'hi feia allà? Com ha evolucionat en els 11 anys d'existència?

Los Adokines va començar amb la idea de dur a terme un Centre Social Okupat, on es fessin activitats com reunions, xerrades, tallers, concerts, que s'emprenguessin iniciatives artístiques i socials, ser un espai de trobada més del barri. Els primers anys, per qüestions legals es van dur a terme un seguit d'activitats per tal de donar-lo a conèixer i fer un seguiment legal del cas, ja que es va estar en judicis, els quals es van, en principi, guanyar i arxivar. Amb el pas dels anys, però, i fent molta autocrítica, la gent ha anat canviant molt, molta gent va anar desapareixent o marxant, i la casa va agafar un altre caire pas-

sant a ser únicament vivenda on, de tant en tant s'intentava fer alguna activitat. I ja parlant dels últims anys, doncs només dir que la manca d'implicació en el teixit associatiu de la ciutat, i la poca gent involucrada ha fet deixar perdre un espai com Los Adokines.

Així, com es va reaccionar en rebre, després de diverses citacions judicials i judicis per l'okupació de l'espai, la majoria d'ells casos guanyats o bé arxivats, l'última sentència en què es comunicava l'abandonament de l'espai?

Doncs bé, vista la situació en què es trobava es va decidir no fer cap mena de resistència i, després d'haver buidat l'espai de les pertinences dels okupants, es va marxar, sabent que era una llàstima haver perdut 11 anys de resistència a l'especulació urbanística. I ara veurem com, en comptes de veure un parc i una escola bressol (que va prometre l'Ajuntament), ara aniran pisos i més pisos, els quals massificaran encara més la nostra ciutat. Això sí, no ens vam quedar callats i espontàniament es va realitzar una concentració i manifestació de protesta amb música el dia en què estava decretat el desallotjament, el passat 26 de febrer, que va deixar entreveure, la ràbia de la setantena de persones assistents.

Aitor Blanc

Agenda de març

Dissabte, 10.

Ateneu Julia Romera (C/ Santa Rosa, 18)

19.30 h: Projectió d'un documental sobre el Sàhara i sopar. Organitza: L'Espurna

Diumenge, 11.

Ateneu Julia Romera

19.30 h: Projectió de la pel·lícula *Aigua*. Indiocanandena. Dirigida per Deepa Mehta

Divendres, 16.

Ateneu Julia Romera

20 h: Presentació del llibre *Supermercats, no gràcies*, de Xavier Montagut i Ester Vivas (coordinadors). Tot seguit, sopador popular amb menjar senegalès.

IES Puig Castellar

11.15 h: Xerrada: Sexisme a les aules. A càrrec del SEPC.

Dissabte, 17.

Lokal Social Krida (C/ Sicília, 97 bxs)

20 h: Taula rodona "Com ens afecta el patriarcat a les nostres vides? Jornades Antipatriarcales de l'Assemblea de Joves de Gramenet del Besòs (AJGB) i Maulets.

Hi participen JAG (Joves per l'Alliberament Gai), GLF (Grup de Lesbianes Feministes) i l'EFR (Espai Feminista Revolucionari).

Abans, a les 18 h, a la plaça d'en Rafael de Campalans (Badalona, frontera amb Gramenet) hi haurà una mostra de cultura popular (bastoners) i una xocolatada popular.

Diumenge, 18.

Can Sisteré

11-14 h: Celebració de la VIII Fira d'Intercanvi i Regal que organitza el Cabàs. De 12 a 14 h hi haurà diversos espectacles d'animació i teatre i al migdia, un dinar popular.

Divendres, 23.

Ateneu Julia Romera

20 h: Assemblea de l'Ateneu.

Tot seguit, sopador popular amb menjar senegalès.

Dissabte, 24.

Ateneu Julia Romera

17-24 h: Marató de vídeos desobedients

Paterada al forum; No al TAV, fermarlo e' possibile; Itoiz, ito ez!; La ciudad de los otros; Ebre, Itoiz, Múrcia; M11 road. The life in the fast line; Aubonne bridge action; La batalla de Euskalduna...

CSO La Fabriqueta (C/ Santa Rosa, 23)

Concert amb Antiherois i PD. Organitza: Maulets i AJGB (Assemblea de Joves de Gramenet del Besòs).

Divendres, 30.

Ateneu Julia Romera

20 h: Presentació del llibre *Cròniques del 6 i altres detalls de la clau-guerra policial*, a càrrec de David Fernández. Tot seguit, sopador popular amb menjar senegalès.

Els llibres de la foguera

Cómo acabar de una vez por todas con la cultura és un llibre editat per Tusquets editores. No és cap llibre d'assaig ni cap llibre adoctrinador, ni tan sols és un llibre gruixut, sinó un llibre del ja conegudíssim Woody Allen. Normalment estem acostumats a relacionar-lo amb el cine, però també va tenir temps en els seus principis d'escriure historietas. Les historietas d'aquest llibre, que no són pas totes les que l'autor ha publicat, encara que sí una bona mostra del que és la seva manera de fer pel·lis i escriure.

Consisteix en un recull de "contes" on trobem molts personatges coneguts com ara Hitler, Dràcula, Freud... tots vivint situacions casposes, situacions subrealistes, situacions de la vida quotidiana! Woody Allen barreja en aquest llibre fets històrico-reals amb fets imaginaris, i crea historietas divertides i fàcils de llegir.

És una versió intel·lectual d'algun d'aquests programes morbosos de la tarda (*diario de patricia, aquí hay tomate...*), així que qui no hagi pagat la factura de la llum i no pugui veure la tele aquest mes, es pot passar per la Biblioteca Social La Hoguera i agafar prestat i totalment gratuït aquest exemplar, únic en la seva secció. Salut i fins dijous (dia que tenim obert).

L'encreuat

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
1											
2											
3											
4											
5											
6											
7											
8											
9											

Horizontals:

- No es pot dir democràcia si no es pot ____.
- Unió Sindical Obrera. / Algunes persones en tenen molt. / La lletra que sembla una serp.
- ____ Cristóbal de las Casas (Chiapas). / Potser ens en cal més per ser més felices. / La lletra ____, revista llibertària.
- Individu d'una secta islàmica. / Capa de la terra de silici i alumini.
- Sortit de la panxa (tot i que no del bou). / Aviam si ____ l'hivern. / Revolució Valenciana.
- Un dels plans de l'Ajuntament que són pura propaganda i res més. /
- Carboni. / Associació Internacional del Treball. / ____ Bollain, directora de cine.
- Iridi. / L'home del ____ és més guapo que molts polítics. / Internacional Amnesty.
- Que no és estimat, com el PP. / Fa una pila d'anys que esperem el ____ socialista.

Verticals:

- Com un gra de ____ és en Muñoz per a Santa Coloma / El

- que cal fer contra el de la deficiència anterior.
- La sensibilitat dels rodets de fotos, quan n'hi havia. / ____ riu és vida. / República Democràtica.
- Hi ha gent que sempre ____ però no fa res. / Iode.
- Tau / El que fa el revisor.
- El que donen els jutges als policies que maten.
- Ni naps ni ____ / Cinc. / Cent.
- El que va sentir molta gent quan un mosso d'esquadra va matar Farid Bendaud. / El que viu a sobre. / Cent.
- Revista catòlica.
- Província turca. / Blau primari
- Una erra. / Cançó d'òpera. / Cinc.
- El que caldrà fer per La Bastida. / Iode.

Solucions. Horizontals: 1. participar 2. uso / mort / s. 3. cian 10. r / aria / v / l l. salvar / i / impunitat 6. cols / v / c 7. ira / ve / c 8. presència 9. aori / pns / acció 2. asa / lo / rd 3. rondina / i 4. t / revista 5. 7. c / at / iclar 8. ir / sac / ta 9. odar / canvi. Verticals: 1. san / plaer / a 4. drus / stal 5. alien / ve / rv 6. convivència

Edita:

ARA! (Actuar, Reflexionar, Aprendre) infograma@ara-santacoloma.com//www.ara-santacoloma.com

Ateneu Popular Julia Romera (C/Santa Rosa, 18, SCG, ateneu@ara-santacoloma.com) //Lokal Social Krida (C/ Sicília, 97 bxs, niunpasenrere@hotmail.com) // Sahbi (Casa de la Solidaritat, c/Irlanda, 39, sahbi@ara-santacoloma.com) // Centre d'Acolliment per a Estrangers (C/Pirineus, 2-4, acolliment@hotmail.com)

L'equip d'Infograma no comparteix necessàriament les opinions de les persones col·laboradores, tot i que anima a reproduir-les fent-ne constar la procedència. Col·labora-hi!